

Žalba koju je 24. svibnja 2018. podnijelo Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T-130/17, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv Komisije

(Predmet C-342/18 P)

(2018/C 276/33)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu rješenje Općeg suda od 15. ožujka 2018., kojim je tužba društva Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. u predmetu T-130/17 proglašena nedopuštenom;
- donese odluku o dopuštenosti na način da utvrdi da je dopuštena tužba društva Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. u predmetu T-130/17, kojom se prema članku 263. UFEU-a zahtijeva poništenje Komisijine Odluke C(2016) 6950 *final* od 28. listopada 2016. o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda Ostseepipeline-Anbindungsleitung (OPAL) od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa određenih Direktivom 2003/55/EZ ⁽¹⁾;
- predmet vrati Općem sudu na ponovno suđenje u pogledu osnovanosti tužbe.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Pogrešno tumačenje članka 263. UFEU-a zbog stajališta prema kojem se Odluka izravno ne odnosi na žalitelja

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je pogrešno stajalište Općeg suda prema kojem se Komisijina Odluka na njega izravno ne odnosi. Stajalište Općeg suda nije u skladu s dosadašnjom sudskom praksom, prema kojoj se Komisijina odluka izravno odnosi na gospodarske subjekte koji nisu nacionalna regulatorna tijela kojima je odluka upućena. Žalitelj osobito ističe da su njemačka regulatorna tijela očito željela dodijeliti regulatorno izuzeće.

2. Pogrešno tumačenje članka 263. UFEU-a zbog stajališta prema kojem se Odluka osobno ne odnosi na žalitelja

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da njegova situacija omogućuje zaključak o postojanju osobnog utjecaja u smislu sudske prakse o dopuštenosti tužbi. Smatra da se sporna odluka zbog njegova položaja na tržištu na njega osobno odnosi. Ta odluka na njega utječe s obzirom na njegov položaj vlasnika plinovoda Jamał, koji je konkurencija plinovodu OPAL (koji je pak produžetak plinovoda NordStream) te s obzirom na njegov položaj gospodarskog subjekta koji je dužan jamčiti sigurnost opskrbe plinom.

3. Pogrešno tumačenje članka 263. četvrtog stavka UFEU-a zbog stajališta prema kojem sporna odluka nije regulatorni akt

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Komisijina odluka regulatorni akt te je u tom pogledu ocjena Općeg suda pogrešna.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržišta prirodnog plina (SL 2003., L 176, str. 57.)

Žalba koju je 1. lipnja 2018. podnijela Republika Poljska protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T-507/15, Republika Poljska protiv Komisije

(Predmet C-358/18 P)

(2018/C 276/34)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 15. ožujka 2018. u predmetu T-507/15, Republika Poljska/Europska komisija, u dijelu u kojem su njome odbijeni sljedeći tužbeni razlozi istaknuti radi poništenja Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 4076) ⁽¹⁾:
 - (a) drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se tiče učinkovitosti terenskih kontrola u slučaju privremeno priznatih skupina proizvođača;
 - (b) drugi dio drugog tužbenog razloga, koji se tiče procjene opasnosti nastanka gubitaka fondu i visine stope paušalnog ispravka koja je primijenjena u okviru mjere „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”.
- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 4076), u dijelu u kojem su iz financiranja Europske unije isključeni izdaci agencija za plaćanja koje je akreditirala Republika Poljska u visini od 55 375 053,74 eura.
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanoj presudi Opći sud odbio je tužbu Republike Poljske za poništenje odluke Europske komisije, kojom su iz financiranja Europske unije isključeni izdaci agencija za plaćanja koje je akreditirala Republika Poljska u visini od 142 446,05 eura i 55 375 053,74 eura u okviru mjerâ „Voće i povrće – Operativni programi” i „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”.